

Arrest

nr. 214 834 van 8 januari 2019
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DE GEEST
Broekstraat 37/b
1700 DILBEEK

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Braziliaanse nationaliteit te zijn en te handelen in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige zoon X, op 21 september 2018 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 4 juli 2018 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 25 september 2018 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 oktober 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 november 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BRANT, die loco advocaat B. DE GEEST verschijnt voor de verzoekende partijen, en van advocaat C. VANBEYLEN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Bij schrijven van 11 augustus 2017 dienen de verzoekende partijen een aanvraag in om machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Deze aanvraag wordt door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde van de staatssecretaris) op 4 juli 2018 onontvankelijk verklaard. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 16.08.2017 werd ingediend door :

[...]

Nationaliteit: Brazilië

[...]

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Redenen:

De aangehaalde elementen vormen geen buitengewone omstandigheid waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.

Betrokkenen halen aan sedert 2002 in België te blijven. Deze bewering wordt niet gestaafd. Integendeel, uit het administratief dossier blijkt namelijk dat mijnheer op 30.11.2004 en op 17.09.2006 werd gereaptrieerd naar zijn land van herkomst. Verder kunnen we stellen dat hun zoon geboren werd te Brazilië op 16.12.2009. Bovendien leggen zij enkel recente stukken voor : namelijk van 21.04.2017, van juni 2017, van juli 2016 en van juni 2017. Hun bewering van een verblijf van 2002 kan dan ook niet aanvaard worden een buitengewone omstandigheid.

Mijnheer stelt vennoot te zijn bij de firma [M.C.] hij wenst zijn activiteit in de bouwsector verder te kunnen ontwikkelen als zelfstandige en wenst bij te dragen tot de economie van België. Echter betrokkene toont niet aan in het bezit te zijn van de vereiste beroepskaart om als zelfstandige te mogen werken. Wat de werkaanbiedingen van mevrouw betreft, deze worden niet gestaafd. Bovendien heeft zij een arbeidskaart nodig om in België te mogen werken, document dat niet wordt voorgelegd door mevrouw.

Verder halen zij aan dat een broer en familie in België verblijft. Ter staving hiervan worden er kopies voorgelegd van Belgische verblijfskaarten en/of een identiteitskaart. Het voorleggen van deze kopies toont de afstammingsbanden niet aan. Aldus kan dit niet weerhouden worden als buitengewone omstandigheid.

Wat het hebben van vrienden betreft, betrokkenen tonen niet aan waarom dit hen zou verhinderen verhinderen om tijdelijk terug te keren naar hun land van herkomst om aldaar een aanvraag in te dienen via de geijkte procedure.

Wat het schoolbezoek van hun zoon betreft, betrokkenen tonen niet aan dat een scholing niet in het land van herkomst kan verkregen worden. Tevens behoeft de scholing van het kind geen gespecialiseerd onderwijs, noch een gespecialiseerde infrastructuur die niet in het land van herkomst te vinden is.

Wat de toekomst voor de zoon betreft, betrokkenen tonen niet aan waarom dit argument hen zou verhinderen om tijdelijk terug te keren naar hun land van herkomst om aldaar een aanvraag in te dienen via de geijkte procedure.

De aanvraag kan gebeuren in het land van herkomst.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Zij zetten hun middel uiteen als volgt:

[...]

Dat een 9bis-aanvraag moet voldoen aan verschillende voorwaarden om ontvankelijk te zijn;

Dat de eerste voorwaarde voor een 9bis-aanvraag men een verblijfplaats in België moet hebben en men deze moet vermelden in de 9bis-aanvraag;

Dat de tweede voorwaarde voor een 9bis-aanvraag men buitengewone omstandigheden moet aantonen waarom men geen aanvraag om in België te mogen verblijven, kan gaan indienen vanuit het land van herkomst;

Dat de derde voorwaarde voor een 9bis-aanvraag men een identiteitsdocument moet voorleggen of vrijgesteld moet zijn van een identiteitsdocument;

Dat de vierde voorwaarde voor een 9bis-aanvraag men moet bijdragen in de administratieve kosten;

Dat in hoofde van verzoekers aan voorgaande voorwaarden voldaan werd en dat de aanvraag om machtiging tot verblijf in hoofde van verzoekers aldus onterecht onontvankelijk werd verklaard;

[...]

Dat de aanvraag om machtiging tot verblijf in hoofde van verzoekers (onterecht) onontvankelijk werd verklaard om reden dat de aangehaalde elementen geen buitengewone omstandigheid vormen waarom verzoekers de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kunnen indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van ophoud in het buitenland;

Dat het omstandigheden betreffen waardoor het 'onmogelijk of bijzonder moeilijk' is om een verblijfsaanvraag voor België in te dienen volgens de gewone procedure voor een verblijf voor meer dan drie maanden, meer bepaald vanuit het buitenland, voor men naar België komt;

Dat als het voorgaande onmogelijk of bijzonder moeilijk is en als men reeds in België verblijft, men een 9bisaanvraag kan indienen in België;

Dat volgende omstandigheden (cf. supra feiten) het indienen van de aanvraag in het herkomstland bijzonder moeilijk maakt voor verzoekers:

- *Een tijdelijke terugkeer naar Brazilië is veel te gevaarlijk gelet op de ongunstige en gevaarlijke levenssituatie ter plaatse;*
- *Verzoekers verblijven sinds geruime tijd in België waarbij zij bijdragen aan de maatschappij en zich integreren, hetgeen neerkomt op een duurzame lokale verankering (stukken 3-11) en blijkt uit het volgende:
  - o *De broer van de heer [D.O.A.] verblijft in België alsook de schoonzus en nichtje van deze laatste (stukken 13 en 14);*
  - o *De heer [D.O.A.] is vennoot bij de firma [M.C.] waarbij zijn dagdagelijkse aanwezigheid vereist is (stuk 7);*
  - o *Mevrouw [C.N.T.] werkt als poetsvrouw en zou de mogelijkheid verkrijgen op een voltijdse betrekking indien ze in België kan verblijven (stuk 8);*
  - o *Het zoontje van verzoekers gaat in België naar school en heeft schoolplicht ; daarenboven kent de scholing in Brazilië een zeer moeilijke toegang (stukken 9 en 10);*
  - o *Verzoekers hebben naast hun hechte familie in België een vriendenkring in België opgebouwd waarop ze kunnen rekenen (stuk 11);**

Dat verzoekers aldus een hecht gezin vormen met een zoontje die samen sinds geruime tijd in België verblijven en zich volledig hebben geïntegreerd in de maatschappij;

Dat een tijdelijke terugkeer naar Brazilië voor verzoekers een ernstige dreiging en vrees voor de schending van hun fysieke integriteit met zich mee brengt;

Dat het gelet op de reeds uiteengezette feiten onwaarschijnlijk is dat verzoekers geen machtiging tot verblijf in België verleend krijgen,”

2.2. In een tweede middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van artikel 2 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM). Los van hun uiteenzetting omtrent de voorwaarden in het kader van een schorsingsverzoek, verwoorden zij hun middel als volgt:

“Art. 2 EVRM laat gelden dat "Het recht van eenieder op het leven wordt beschermd door de wet. Niemand mag opzettelijk van het leven worden beroofd, tenzij bij wege van ten uitvoerlegging van een vonnis, dat is uitgesproken door een rechtbank, wegens een misdrijf waarop de wet de doodstraf heeft gesteld.”

Overwegende dat het EHRM onderhavig artikel aanmerkt als zijnde het meest fundamentele artikel van het EVRM, aangezien zij het recht op leven behelst, een recht zonder dewelke alle andere rechten en vrijheden geen bestaansreden meer zouden hebben;

Dat onderhavig artikel de overheid verbiedt om daden te stellen die tot gevolg zouden hebben dat het recht op leven in het gedrang komt;

Dat door de "indirecte derdenwerking", de schending van artikel 2 EVRM door een particulier of een groep particulieren kan worden aangevoerd tegen een lidstaat, wanneer wordt aangetoond dat de schending (mede) te wijten is aan een gebrek aan bescherming vanwege die lidstaat in kwestie;

Dat op verzoekers de "aanvoeringslast" rust;

Er dient bijgevolg op basis van substantiële elementen te worden aangetoond dat het gevaar op levensberoving reëel is en dat de overheden van de ontvangstaat niet in staat zijn om het risico op levensberoving in hoofde van verzoekers te voorkomen door voldoende bescherming te bieden;

Dat deze zienswijze gedeeld wordt door de Raad van State, in die zin dat hun beweringen met een begin van bewijs moeten worden gestaafd;

Dat verzoekers op basis van de feitelijke uiteenzetting van de ernstige dreiging en vrees voor de schending van hun fysieke integriteit in Brazilië het begin van bewijs leverden van de gronden van hun aanvraag om machtiging tot verblijf, nl. de vrees van een reëel risico op een miskennis van hun recht op leven, dan wel een aantasting van hun fysieke integriteit;”

2.3. De verzoekende partijen besluiten het volgende:

“[...] BESLUIT VOORGAANDE MIDDELEN

De stukken die verzoekers bijbrengen vormen inderdaad slechts een begin van bewijs, doch de uitgebreide en gedetailleerde verklaringen en attesten ondersteunen dit begin van bewijs op voldoende wijze om de waarheidsgetrouwheid van de situatie van verzoekers aan te nemen;

De Staatssecretaris voor Asiel en Migratie beperkt zich in zijn negatieve beslissing tot de bewering dat de aangehaalde elementen geen buitengewone omstandigheid vormen waarom verzoekers de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kunnen indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland, om daaruit dan onmiddellijk de ongeloofwaardigheid van verzoekers af te leiden;

Gelet op de feitelijke uiteenzetting van de ernstige dreiging en vrees voor de schending van de fysieke integriteit van verzoekers in Brazilië (cf. supra) en de bij huidig verzoekschrift overgemaakte stukken is het tegendeel een feit;

De feitelijke uiteenzetting van de ernstige dreiging en vrees voor de schending van de fysieke integriteit van verzoekers in Brazilië en de bij huidig verzoekschrift overgemaakte stukken, waaronder de verklaringen en attesten, tonen de waarheidsgetrouwheid van verzoekers dan ook klaarblijkelijk aan;

In de negatieve beslissing van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie wordt enkel verwezen naar de elementen waarvan men meent dat ze ongeloofwaardig zijn omdat verzoekers de elementen onvoldoende zouden aantonen;

Verzoekers kunnen enkel benadrukken dat zowel hun aanvraag om machtiging tot verblijf als hun huidig verzoekschrift wel degelijk gesteund is op waarheidsgetrouwe verklaringen en stukken;

Verzoekers vragen bijgevolg met aandrang het gehele feitelijke uiteenzetting alsook de bij huidig verzoekschrift overgemaakte stukken in aanmerking te nemen en zich niet louter te concentreren op enkele elementen dewelke volgens de tegenpartij als ongeloofwaardig dienen te worden bestempeld;”

2.4. Gelet op de samenhang tussen beide middelen, worden deze samen besproken.

2.5. Artikel 9bis, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven.”

Voormelde bepaling voorziet in een uitzondering op de regel die is vervat in artikel 9 van de Vreemdelingenwet en die bepaalt dat een vreemdeling een machtiging om langer dan drie maanden in

het Rijk te verblijven moet aanvragen bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van ophoud in het buitenland. Overeenkomstig artikel 9bis van de Vreemdelingenwet kan een vreemdeling, die over een identiteitsdocument beschikt of vrijgesteld is van deze voorwaarde, enkel indien buitengewone omstandigheden dit rechtvaardigen een aanvraag om tot een verblijf te worden gemachtigd indienen bij de burgemeester van zijn verblijfplaats in België.

Buitengewone omstandigheden, in de zin van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, zijn omstandigheden die het voor een vreemdeling zeer moeilijk of zelfs onmogelijk maken om een beroep te doen op de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire post. Deze buitengewone omstandigheden mogen niet worden verward met de argumenten ten gronde die worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging aan te vragen.

De toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet houdt met andere woorden een dubbel onderzoek in:

- wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft: of de aanvrager over een identiteitsbewijs beschikt of vrijgesteld is van deze voorwaarde en of er aanvaardbare buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen;
- wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven; desbetreffend beschikt de bevoegde minister c.q. staatssecretaris over een ruime appreciatiebevoegdheid.

Vooraleer te onderzoeken of er voldoende grond is om een verblijfsmachtiging toe te kennen, dient de gemachtigde van de bevoegde minister c.q. staatssecretaris na te gaan of de aanvraag wel regelmatig werd ingediend, te weten of de aanvrager beschikt over een identiteitsdocument of vrijgesteld is van deze verplichting en of aanvaardbare buitengewone omstandigheden werden ingeroepen.

De aanvrager heeft de plicht om klaar en duidelijk te vermelden welke de buitengewone omstandigheden zijn die hem verhinderen zijn verzoek via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van ophoud in het buitenland in te dienen (RvS 20 juli 2000, nr. 89.048). Uit zijn uiteenzetting dient duidelijk te blijken waaruit het ingeroepen beletsel precies bestaat.

De verwerende partij oordeelt in de bestreden beslissing dat de door de verzoekende partijen aangebrachte gegevens niet toelaten te besluiten dat zij hun aanvraag om tot een verblijf te worden gemachtigd niet kunnen indienen via de, in artikel 9 van de Vreemdelingenwet voorziene, reguliere procedure en dat deze aanvraag daarom onontvankelijk is.

In hun aanvraag om verblijfsmachtiging stelden de verzoekende partijen als volgt:

“Bij deze uiten wij de wens om een regularisatieaanvraag in te dienen op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december.

Hierna onze persoonlijke situatie: mijn naam is [D.O.A.], geboren op [1976] te [U.] in Brazilië. Ik woon samen met mevrouw [C.N.T.], geboren op [1980] te [U.] in Brazilië.

Wij verblijven in België sinds 2002 en hebben een zoon [D.O.C.G.], geboren op [2009] te [U.] in Brazilië. Hij gaat hier in België naar school.

Onze grootste wens is de kans te hebben om hier in België mijn activiteit in de bouwsector verder te kunnen ontwikkelen als zelfstandige. Ik ben namelijk actieve vennoot bij de firma [M.C.], samen met mijn broer [M.D.S.] die hier in België geregulariseerd is [RRN ...]. Dit zou ons toelaten beter te kunnen leven maar ook, zoals elke burger, te kunnen bijdragen tot de economie van het land. Wij willen ook een toekomst voor onze zoon. Wij hebben hier familie, vrienden en voelen ons hier volledig geïntegreerd. België verlaten en moeten terugkeren naar Brazilië kunnen we ons niet voorstellen, we houden enorm van dit land!

Mijn vrouw heeft ook verschillende werkaanbiedingen ontvangen die realiteit zouden kunnen worden, mocht ze over de nodige documenten beschikken.”

De verzoekende partijen gaan in op de verschillende ontvankelijkheidsvoorwaarden in het kader van een aanvraag om verblijfsmachtiging op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet en stellen dat de door hen aangehaalde elementen ten onrechte niet als buitengewone omstandigheden zijn aanvaard. Zij stellen dat enerzijds de ongunstige en gevaarlijke levenssituatie in Brazilië en anderzijds hun langdurige verblijf in België *“waarbij zij bijdragen aan de maatschappij”* en hun integratie in België,

elementen die wijzen op een duurzame lokale verankering, wel degelijk buitengewone omstandigheden zijn die maken dat het voor hen bijzonder moeilijk is om de aanvraag vanuit het herkomstland in te dienen. De voorgehouden integratie en duurzame verankering bestaat volgens de verzoekende partijen uit de volgende concrete elementen: de aanwezigheid van familieleden in België, met name de broer, schoonzus en nicht van de eerste verzoekende partij, alsook van een vriendenkring; het gegeven dat de eerste verzoekende partij vennoot is bij de firma M.C. en dat de tweede verzoekende partij werkt als poetsvrouw en de mogelijkheid heeft op een voltijdse tewerkstelling indien ze hier mag blijven; het gegeven dat hun kind hier school loopt en schoolplichtig is. De verzoekende partijen stellen nog dat de scholing in Brazilië een zeer moeilijke toegang kent.

De vaststelling dringt zich allereerst op dat de verzoekende partijen in hun verblijfsaanvraag in wezen hebben nagelaten om op duidelijke wijze uiteen te zetten waarom zij dan precies zijn verhinderd om hun aanvraag om verblijfsmachtiging in te dienen vanuit hun herkomstland. Zij beperkten zich tot een uiteenzetting waarom, volgens hen, de verblijfsmachtiging ten gronde aan hen diende te worden toegekend. Niettemin dient te worden vastgesteld dat het bestuur de welwillendheid heeft gehad om na te gaan of de ingeroepen verblijfsgronden kunnen worden beschouwd als buitengewone omstandigheden.

Een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing leert dat de gemachtigde van de staatssecretaris is nagegaan of het beweerde verblijf in België sinds 2002, het gegeven dat de eerste verzoekende partij vennoot is bij de firma M.C. en wenst bij te dragen aan de Belgische economie, de werkaanbiedingen van de tweede verzoekende partij, het gegeven dat zij familie en vrienden hebben in België en het gegeven dat hun zoon school loopt in België, kunnen worden beschouwd als buitengewone omstandigheden die maken dat de verzoekende partijen hun aanvraag niet kunnen indienen via de gewone procedure. De gemachtigde van de staatssecretaris heeft op gemotiveerde wijze geduid waarom deze elementen niet kunnen worden aanvaard als buitengewone omstandigheden. Zo stelt hij dat geen bewijs wordt voorgelegd van de bewering van de verzoekende partijen dat zij sedert 2002 in België verblijven. Hij merkt op dat integendeel blijkt dat de eerste verzoekende partij zowel in 2004 als in 2006 naar Brazilië werd gerepatriëerd en dat de zoon van de verzoekende partijen in 2009 in Brazilië werd geboren. Hij stelt vast dat de verzoekende partijen enkel recente stukken voorleggen. De gemachtigde van de staatssecretaris aanvaardt verder de zelfstandige activiteit van de eerste verzoekende partij niet als buitengewone omstandigheid, omdat zij niet aantoonbaar in het bezit te zijn van de hiervoor vereiste beroepskaart. Hij merkt op dat ook de tweede verzoekende partij niet aantoonbaar in het bezit te zijn van een arbeidskaart die haar toelaat te werken in België en zij bovendien geen stukken voorlegt van werkaanbiedingen. De gemachtigde van de staatssecretaris merkt nog op dat geen stukken voorliggen die aantonen dat de verzoekende partijen daadwerkelijk familieleden hebben die zich op het Belgische grondgebied bevinden en zij ook niet aantonen waarom het hebben van vrienden in dit land hen dan verhindert om tijdelijk terug te keren naar Brazilië om aldaar een aanvraag in te dienen. Hetzelfde geldt voor de verwijzing naar de ingeroepen toekomst voor hun zoon. Wat betreft het schoollopen van het kind, stelt de gemachtigde van de staatssecretaris ten slotte dat de verzoekende partijen niet aantonen dat een scholing niet kan worden verkregen in Brazilië en zij ook niet aangeven dat hun kind gespecialiseerd onderwijs of een gespecialiseerde infrastructuur behoeft die niet beschikbaar is in Brazilië.

De verzoekende partijen gaan niet in op deze motieven van de bestreden beslissing en blijven dan ook in gebreke het incorrect of kennelijk onredelijk karakter ervan aan te tonen. Er blijkt niet dat de verwerende partij in de bestreden beslissing het begrip '*buitengewone omstandigheden*' incorrect heeft ingevuld.

Verder dient er te worden vastgesteld dat de verzoekende partijen in hun verblijfsaanvraag op geen enkele wijze aangaven dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst (voor het indienen van de aanvraag) dan dienden te vrezen voor hun leven of hun fysieke integriteit gelet op de ongunstige en onveilige situatie aldaar. Zij wezen ook op geen enkele wijze op een "*zeer moeilijke toegang*" tot scholing voor hun kind in Brazilië of op het gegeven dat de tweede verzoekende partij momenteel zou werken als poetsvrouw. Er blijkt dan ook niet dat de gemachtigde van de staatssecretaris deze elementen ten onrechte niet in rekening heeft gebracht of deze elementen ten onrechte niet als buitengewone omstandigheden zijn weerhouden.

Een schending van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

2.6. De verzoekende partijen voeren nog de schending aan van artikel 2 van het EVRM. Deze bepaling luidt als volgt:

“1. Het recht van een ieder op leven wordt beschermd door de wet. Niemand mag opzettelijk van het leven worden beroofd, behoudens door de tenuitvoerlegging van een gerechtelijk vonnis wegens een misdrijf waarvoor de wet in de doodstraf voorziet.

2. De beroving van het leven wordt niet geacht in strijd met dit artikel te zijn geschied ingeval zij het gevolg is van het gebruik van geweld, dat absoluut noodzakelijk is:

(a) ter verdediging van wie dan ook tegen onrechtmatig geweld;

(b) teneinde een rechtmatige arrestatie te bewerkstelligen of het ontsnappen van iemand die op rechtmatige wijze is gedetineerd, te voorkomen;

(c) teneinde in overeenstemming met de wet een oproer of opstand te onderdrukken.”

De Raad stelt vooreerst vast dat de bestreden beslissing geen verwijderingsmaatregel is, die de verzoekende partijen een terugkeerverplichting oplegt. De bestreden beslissing vormt een antwoord op een ingediende aanvraag van de verzoekende partijen om machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Deze aanvraag wordt door de gemachtigde van de staatssecretaris onontvankelijk verklaard omdat hij van oordeel is dat de verzoekende partijen geen elementen hebben ingeroepen die als buitengewone omstandigheden kunnen worden beschouwd en die aantonen dat de verzoekende partijen de aanvraag niet kunnen indienen via de gewone procedure, namelijk via de diplomatie of consulaire post in het land van herkomst. De Raad kan enkel vaststellen dat de verzoekende partijen artikel 2 van het EVRM of het gegeven dat hun leven in gevaar zou zijn in Brazilië niet hebben ingeroepen in hun aanvraag om verblijfsmachtiging, waardoor hieromtrent ook geen standpunt diende te worden ingenomen in de bestreden beslissing. De verzoekende partijen geven ook ten onrechte aan dat in de bestreden beslissing, wat dit aspect betreft, dan wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van hun situatie.

Bovendien verwijzen de verzoekende partijen bij de uiteenzetting van hun middel naar de feiten, waarin wordt gesteld dat de tweede verzoekende partij een keer werd overvallen in Brazilië, doch hiervan worden geen stukken voorgelegd. Een loutere bewering vormt geen begin van bewijs dat het leven of de fysieke integriteit van de verzoekende partijen bij een terugkeer naar Brazilië in gevaar zou zijn.

Een schending van artikel 2 van het EVRM wordt niet concreet aannemelijk gemaakt.

2.7. Waar de verzoekende partijen nog vragen dat de Raad *“de gehele feitelijke uiteenzetting alsook de overgemaakte stukken in aanmerking [neemt] en zich niet louter [zou] concentreren op enkele elementen dewelke volgende de tegenpartij als ongeloofwaardig dienen te worden bestempeld”*, benadrukt de Raad dat hij als annulatierechter enkel een wettigheidstoezicht op de bestreden beslissing uitoefent. Hij dient zich hiervoor te plaatsen op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing, en de gegevens zoals deze op dat ogenblik voorlagen bij het bestuur. Voormeld betoog laat de Raad niet toe te begrijpen op welk punt de bestreden beslissing dan is behept met een onregelmatigheid of onwettigheid. De Raad wijst er nog op dat de gemachtigde van de staatssecretaris in casu niet zozeer stelt dat de verzoekende partijen, of de door hen ingeroepen elementen, niet ongeloofwaardig zouden zijn, maar enkel dat de voorliggende elementen – voor zover deze zijn aangetoond – niet wijzen op buitengewone omstandigheden. Deze beoordeling wordt niet onderuit gehaald door het op algemene wijze betogen dat de aanvraag was gesteund op waarachtige verklaringen en stukken. De verzoekende partijen blijven volledig in gebreke in te gaan op de concrete motieven die voor de verschillende ingeroepen elementen worden gegeven in de bestreden beslissing. De naar voor gebrachte uiteenzetting is niet van aard de gemaakte beoordeling onderuit te halen.

2.8. De middelen zijn ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak te worden gedaan over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 372 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht januari tweeduizend negentien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

I. CORNELIS